

es saiaig

PRENSA TORO

D'ALGAIDA

nº. 7. JULIOL de 1981. preu: 30 pts.

AQUEST ÉS EL GRAVAT CORRESPONENT A **ALGAIDA** DEL FAMÓS MAPA DEL CARDENAL DESPUIG, PUBLICAT L'ANY 1784. AL PEU DEL GRAVAT DIU: "ALGAIDA LLAMADA ASÍ DE LOS MOROS; VILLA FUNDADA EN 1300 POR EL REY D. JAYME EL 2º, ES POBLACIÓN DE 666 VECINOS: SU COSECHA ES DE GRANOS, LEGUMBRES, VINO, GANADO Y HIGOS PASOS."

NÚMERO ESPECIAL DE LES
FESTES DE SANT JAUME 1981
BONES FESTES!

sumari.....

Liquidació Pressupost Municipal. p. 2.

Editorial. p. 4.

Castellitx. p. 5.

Cap a una dignificació de la política. p. 6.

Fora bacines. p. 7.

A Madrid fan festes grosses. p. 8.

Creus de terme d'Algaida. p. 9.

Pina. p. 13.

M'han dit que diuen. p. 14.

una xerradeta...Grup Terra Seca. p. 15.

Calendari Algaidí. p. 16.

Cartes dels lectors. p. 17.

Glosat. p. 18.

Sports. p. 19.

Festes de St.Jaume. p. 20.

LIQUIDACIÓ PRESSUPOST ANY 1980, I N G R E S S O S

Concepte	Pressupostat	Cobrat	Pendent de cobrar
IMPOSTS DIRECTES:			
Contr.Territorial urb.;			
Imp.industrial;Prs.pers.;			
Solars;Plus values;etc.	3.658.000.00	3.476.994,00	1.580.872.00
IMPOSTS INDIRECTES:			
Vedats de caça;Circualció;			
publicitat;etc.	1.890.000.00	1.374.959.00	804.694.00
TAXES I ALTRES INGRESSOS:			
Taxes municipals	2.086.327.00	1.036.054.00	73.439.00
TRANSFERENCIES CORRENTS:			
Part.imp.Carburants;joc;			
renta persones fis.	6.857.940.00	4.824.678.00	523.366.00
INGRESSOS PATRIMONIALS:			
Interessos, etc.	4.000.00	330.788.00	0.00
VARIACIO ACTIU FINANCER:	1.000.00	1.000.00	0.00
TOTAL PRESSUPOST 1980:	14.497.267.00	11.044.473.00	2.982.371.00
PENDENTS EXERCICIS ANTERI:	4.378.618.00	2.627.149.00	2.205.665.00
	18.875.885.00	13.671.622.00	5.188.036.00

D E S P E S E S

Concepte	Pressupostat	Pagat	Reconescuts pendants de pagament	No pagat
REMUNERACIONS PERSONAL:				
Personal actiu;contra-				
tat;Corporació;S.S i M.				
Assistències i medici-				
nes; etc.	8.366.205.00	4.978.499.00	1.175.343.00	2.212.363.00
COMPRES I SERVEIS:				
Oficines;Neteja;Aigua;				
Reparacions;Manteniment de camins;etc.	5.363.013.00	4.431.559.00	807.454.00	124.000.00
TRANSFERENCIES CORRENTS:				
Beneficència;Festes i ajudes culturals.	529.911.00	210.301.00	194.972.00	124.638.00
VARIACIO PASIU FINANCER:				
Crèdits al Consell	238.138.00	0.00	238.138.00	0.00
TOTAL PRES. ANY 1980	14.497.267.00	9.620.359.00	2.415.907.00	2.461.001.00
PENDENTS EX.ANTERIORS:	2.278.772.00	1.023.756.00	652.906.00	0.00
	16.776.039.00	10.644.115.00	3.068.813.00	2.461.001.00

Algaida, 31 de Desembre de 1980.

LIQUIDACIÓ EXERCICI 1980.

Existència en Caixa a 31-XII-1980	3.430.144.00
Pendents de cobrar a 31-XII-1980	<u>5.188.036.00</u>
	8.618.180.00
Pendents de pagar a 31-XII-1980	3.068.813.00
<i>SUPERÀVIT a 31-XII-1980</i>	<u>5.549.367.00</u>

EXPLICACIÓ DEL SUPERÀVIT CONTABLE

Obligacions de pagament corresponents

a l'exercici de 1980:

<i>Asfaltat carrers de Pina</i>	628.553.00
<i>Enllumenat públic</i>	764.444.00
<i>Arreglar casa carrer P. Pou.</i>	499.747.00
<i>Planejament i Cartografia Consell</i>	<u>357.675.00</u>
<i>sumen:</i>	2.250.419.00

Superàvit contable:	5.549.367.00
Pagaments no realitzats	<u>- 2.250.419.00</u>
Superàvit:	3.298.948.00

En cas d'haver pagat al personal que estava en nòmina el dia 1 de gener de 1980, serien	<u>-2.212.363.00</u>
Hagués quedat un superàvit de:	1.086.585.00

Vos oferim la liquidació del pressupost corresponent a l'any passat aprovada per l'Ajuntament. Només volem fer un parell de comentaris.

Primerament, el superàvit de més de cinc milions i mig a 31 de desembre és flas, com queda explicat a continuació. Per de promte, hem de descomptar 2.250.419 pts. que obligatòriament s'haurien de pagar i que en aquell moment encara no s'havien fet efectives; a hores d'ara, la majoria ja s'han pagat.

També val la pena destacar que el superàvit resultant després d'aquesta resta -3.298.948 pts.- s'ha conseguit gràcies a la reducció de les despeses de personal que varen esser de més de dos milions de pessetes. Si s'haguessin mantengut aquestes obligacions, el superàvit seria d'un milió que suposa una variant sobre el previst que no arriba ni d'un bon tros al 10 %.

Finalment, un detall important i preocupant és el d'aquests cinc milions llargs de pessetes pendents de cobrar que l'Ajuntament no pot suportar de cap manera. Són moltes pessetes en paper, no en efectiu. Teniu en compte que si s'haguessin mantengut durant tot l'any els funcionaris en nòmina dia 1 de gener haguéssim tengut fortes dificultats per pagar els sous corresponents.

El mes qui ve vos presentarem el resum d'ingressos i despeses del pressupost aprovat per aquest exercici de 1981.

$$5.549.367.00 =$$

$$\sqrt{\frac{a}{b}} = x^2 + y^2 = z^3$$

$$2\pi r^2 + \frac{3}{2}a - b^E =$$

$$5 - 3 + 2 \frac{r}{6^2} = \frac{a^2 + b}{z}$$

$$= z^x + 2y - 3 + 1$$

$$= \int \sqrt{6^x + z - 1} : 7 =$$

$$= 3 + 2 = \sqrt{\frac{x+1}{x+2}} =$$

$$\frac{1}{3} \frac{7-5}{2} + 4-1$$

$$= 3.298.948.00$$

$$= \sqrt{\frac{a+b^2-4ac}{2a}}$$

$$= \frac{1}{14} - \frac{1}{2} + 2 \frac{a^b}{z}$$

$$= 3/2 a \cdot \pi^2 + \pi^y$$

$$\alpha = 3' + 777 - 7 + 1$$

$$= 3 + a \times b + c^{49}$$

$$3x^2 + 3x^2 + 3x^2 =$$

$$Aabc + \hat{A} - \hat{B} =$$

$$1+2+3 - \int a+b$$

$$1.086.585.00$$

EDITORIAL.

No podem acceptar de cap manera que hi hagi gent que jugui amb la vida, ni tan sols amb la seva; i molt manco que de la temeritat d'unes persones s'en pugui veure afectada la vida d'altres que en són innocens i alienes. Ve a compte això que estam dient a ran del perill que suposa la cada vegada més temerària i a vegades suïcida manera de conduir que veim i patim al nostre poble. I creim que la major part dels nostres lectors estaran d'acord amb què no exageram massa ni som excessivament alarmistes.

Es preocupant: els nostres joves amb les seves motos de fer virgueries i a vegades amb els cotxes conduïxen i travessen els nostres carrers i places com si d'una pista de proves es tractàs. Pensam que ha estat providencial que fins ara no haguem de lamentar cap desgràcia irreparable. Però, fins quan tendrem el sant a favor? Mos girarà l'esquena? Hem d'esperar a haver caigut per posar-nos la cervellera?

Es del tot necessari que es prenguin mides. I aquestes mides es dirigeixen a dos aspectes ben diferents: d'una part hi ha una feina de mentalització que mos correspon a tots però molt especialment als pares. En el fons, estam davant un problema d'educació i de civisme. I d'altre part hi ha el recurs d'unes mides sancionadores que sempre són desagradables i ben sovint aspres i amargues com les medicines que no queda més remei que prendre. Una multa o una retirada temporal de carnet pot esser un avís ben profitós per més d'un. I creim que els pares són els primers que veurien amb bons ulls que es fessin complir les normes de conducció i circulació. Es massa important el que hi podem perdre: la vida.

MOVIMENT

DEMOGRÀFIC

NOUS ALGAIDINS

Han nascut durant el mes de MAIG:

dia 11: *Joan Sastre Bibiloni*
fill de Gabriel i de Maria Assumpció.

de JUNY:

dia 4: *Macià Sureda Sureda*
fill de Joan i Joana

dia 4: les bessones *Margalida i Petra Juan Mut*, filles de Rafael i Margalida.

dia 17: *Mateu Martorell Fullana*, fill de Mateu i Catalina.

ENHORA BONA!

MORIEN

Durant el mes de MAIG:

dia 24: *Andreu Rotger Rullan*, als 74 anys.

dia 27: *Pere Fullana Sastre*, de 77 anys.

dia 31: *Antoni Amengual Oliver*, de 81 anys.

I en el mes de JUNY:

dia 18: *Agustí Pou Capellà*, als 68 anys.

AL CEL ENS TROBEM

TOTS PLEGATS.

ES SAIG

Bolletí de l'Obra C.ALGAIDA mensual. D.L. P.M.495-1980

Dirigeixen: Delfi Mulet

Francesc Antich.

Dibuixos: Jaume Falconer.

Fotografia: Joan Balaguer.

Administració: Llorenç Oliver.

Redacció: Rei, l.ALGAIDA

ES SAIG només es responsabilitza del EDITORIAL.

Imprimeix Apòstol y Civilizador, PETRA

PARRÒQUIA DE SANT PERE I SANT PAU. A L G A I D A

ESGLÉSIA DE CASTELLITX
=====

Com que s'hauran de fer unes obres a l'església de LA PAU, la parròquia vol informar de les gestions fetes fins ara i de les solucions que els tècnics aconsellen.

A Castellitx s'havia observat la formació d'uns cruïes i que les claus dels arcs de l'absis estaven davallant de manera alarmant. Es varen fer les gestions oportunes i el passat dia 1 de juny la Delegada del Ministeri de Cultura, el Director del Museu de Mallorca i diversos arquitectes inspeccionaren l'estat de l'edifici en companyia de membres de l'Ajuntament i del Bisbat. Els tècnics arribaren a les següents conclusions:

- 1.- Es urgent apuntalar la part de l'absis que amenaça ruïna.
- 2.- S'ha de retirar el retaule, que quedaria destruït si la volta caigués.
- 3.- S'ha de restaurar el retaule, ja que el seu estat és delicat.
- 4.- S'han de reforçar les parets que pel pas del temps, per un moviment dels fonaments, o pel que sigui, estan en perill.
- 5.- S'ha de fer una revisió general del bigam i de la teulada.

El cost de l'obra de restauració de les parts en mal estat es va calcular en uns cinc (5) milions de pessetes. El cost de restaurar el retaule és d'uns tres (3) milions de pessetes.

Entre tots els reunits a LA PAU el dia 1 de juny es va considerar convenient prendre les següents mides:

- 1.- Incoació immediata de l'expedient de declaració de monument històric-artístic a fi de poder aconseguir les necessàries subvencions del Ministeri de Cultura.
- 2.- Retirada, mentrestant, del retaule que quedaria depositat provisionalment al Museu Diocesà. Una vegada acabades les obres, es tornarà col·locar al seu lloc, després de restaurat.
- 3.- Aprovació per part de l'Ajuntament d'una quantitat dins el pressupost de 1981 per col·laborar a l'obra. (La quantitat, ja aprovada, és de dues-centes mil pessetes).
- 4.- Presentació per part del Bisbat de la instància al Ministeri de Cultura sol·licitant la restauració de Castellitx. (El senyor Bisbe ja ha cursat la instància).
- 5.- S'hauran de posar unes reixes a fi que el retaule i la imatge de la Mare de Déu -que ara es guarda a la parròquia- puguin continuar a Castellitx amb la protecció que la llei ordena.

Tot això explica que, mentre duri la restauració, no se celebri cap cerimònia religiosa a LA PAU.

Algaida, 13 de juny de 1981.

Dedicam aquesta plana a reproduir una explicació donada per la parròquia. El problema, per referir-se a Castellitx, ens afecta a tots. Creim que queda ben clar, amb tota la seva gravetat.

C A P A U N A D I G N I F I C A C I O

D E L A P O L I T I C A

L'exemple de quaranta anys de dictadura hauria d'haver servit per dignificar i depurar la nostra política; l'exemple de tants de polítics venals i funests hauria d'haver ajudat a eliminar aquests elements de l'escena pública.

Però quan havia d'arribar la lluita política -i lluita política hauria d'esser sinònim de lluita educadora del poble- ens hem trobat amb baralles i bregues que enfronten interessos personals. I una cosa no té res que veure amb l'altre. Es més, el poble i els seus interessos sembla que quedin al marge de totes aquestes disputes. I el poble, des del moment que se n'ha donat compte de l'engany, n'està cansat; ha vingut el desencís, el desencant, el descoratjament. I arriba a esser contagiós això de veure per tot arreu cares descoratjades.

Per a la gran majoria de polítics el joc consisteix en una caça d'electors, en una compra-venda de vots. Es veu massa personalisme, a Mallorca veim massa sucursalisme; per contra, manquen les idees imaginatives i creadores. Els partits, i els seus representants, no ofereixen una doctrina sòlida: les doctrines de partit no són normalment més que veritats a mitges que amb massa facilitat es giren i es tornen a girar segons el vent que bufa.

I aquest descoratjament gairebé generalitzat que ens enrevolta (agreujat, és ben ver, per la crisi econòmica que patim) no té més sortida que la dignificació de la lluita política.

Això representa moltes coses: representa que en lloc de les campanyes de desprestigi dels contraris es faci una propaganda de les idees propies; representa que l'exclusiva recerca del triomf personal sigui arraconada per l'esforç de propagar una doctrina; suposa que en lloc d'apellar a la coacció i a la por es treballi coratjosament en la defensa de la llibertat col·lectiva; significa renunciar també als consensos i concertacions partidistes que van en perjudici dels drets del poble. Representa, en resum, abandonar definitivament les bregues i baralles i substituir-les per la lluita que voldríem.

FORA BACINES

PER QUÈ EL CANVI.

I ara, ¿per què han canviat això dels doblers a la parròquia? Per dues coses:

1a.- Per "netejar" les celebracions religioses. Sobretot perquè la festa de la Missa de veres sigui una festa. No ho serà només pel fet de no passar bacines; però sí que estorben les bacines perquè ho pugui esser.

2a.- Per ajudar (una sempenteta més) a prendre consciència de que som Església. Per ajudar a passar (una ajudadeta més) de l'actitud de feel (tan pròxima a la de "client") a la de batiat; això és, membre de l'Església, soci amb tots els drets i obligacions dins l'institució anomenada Església. Ja que sols el baptisme fa membre de l'Església. Per tant, res de "client" que compra

serveis espirituals, ni de feel que compleix davant a "veure", a "oir", assistint a allò que els "reglaments" manen.

Per esdevenir cada vegada més: soci, part, membre. o sigui, batiat, cristià que celebra la fe que té, que vol viure i que vol que sigui llevat que vagi transformant el món.

NO SOM ELS PRIMERS

N'hi ha que ho troben perillós, per allò de "no deixar les carreres velles...." Un deu per cent de les parròquies de Mallorca han retirat les bacines abans que nosaltres. Altres s'ho plantegen. Es que lo de les bacines no és tant vell. Més bé, ha durat poc temps. Hi havia "bacinets" que passaven els "obriers" de les capelles.

Començaren a quedar darrera els "bacinets" i a prendre importància la bacina pel sosteniment de la parròquia tan sols quan les "fundacions" (l'obra pia) donaren uns interessos ridículs (fruit de la inflació) i la sensibilitat pastoral dels capellans de fa una trentena d'anys (jo llavors ni estudiava) començaren a acurçar la llarguíssima llista de "classes" de funerals. L'any 1949 hi havia a Algaida set (?) "classes" de funerals (lo que suposa ? "preus") i les "fundacions" cobrien pràcticament els gastots. Avui les "fundacions" segueixen rendint igual; i basta per pagar el consum d'electricitat de dues setmanes cada any.

O sigui, que les bacines sols han estat importants durant uns anys de "transició", del pas d'un sistema patrimonial a un sistema corresponsable. Transició que, tant si ens agrada com si ens disgusta, s'acaba.

ÈXIT O FRACÀS?

Depèn. Si es cercàs arreplegar més doblers, seria la contabilitat la que marcaria l'èxit o el fracàs. Ara bé, si cercam, (i sí que ho cercam) "netejar" la festa de la Missa i ajudar a crear consciència de pertànyer a l'Església (passar de feel que segueix passivament a batiat que participa responsablement) serà el temps que haurà de dir si, a la llarga, ha estat èxit o fracàs.

Miquel Mulet Coll

A MADRID FAN FESTES GROSSES

*En aquesta illa tan pobra,
es que la van governant
taien per allí on volen
i es queden sa millor part;
i a Madrid fan festes grosses*

*amb lo que es va recaudant;
tot són cotxes i carrosses,
diputats i generals,
i es que neix pobre, que es morga
sense un dia de descans.*

Aquesta cançó fa molts d'anys que es va fer, però avui encara té vigència. A excepció de Catalunya i el País Basc, la resta de l'Estat espanyol segueix igual com abans.

Ara el senyor Albertí diu que hem de tenir seny i que hem de lluitar per l'Estatut. Però resulta que aquest Estatut, elaborat per la comissió dels onze, és un Estatut més ple de renúncies que reivindicacions i a més a més s'ha fet sense consultar al poble; així i tot els partits centralistes l'han consensuat per poder tenir assegurat, des de Madrid, el control del poder polític i econòmic de les Illes.

Han fet un estatut que renuncia a moltes competències que segons la Constitució podríem tenir: Cooperativisme, cambres agràries, turisme, policia autònoma, mitjans de comunicació, caixes d'estalvi, ensenyament, etc... i que són vitals pel bon funcionament de la nostra futura autonomia.

Es trist i a la vegada vergonyós que UCD i PSOE demanin seny al poble i al mateix temps condemnin d'irresponsables als qui reclamen uns drets reconeguts per la constitució, quan aquests mateixos partits, per les seves conveniències, són els que els neguen.

Per a l'estudi del problema autonòmic el govern ha sol·licitat la col·laboració del Sr. Enterría; un home molt assabentat sobre lleis de règim local, però molt poc sobre autonomia. L'equip format pel senyor Enterría ha elaborat dos informes que han aprovat les quatre forces centralistes de l'Estat (UCD, PSOE, AP i PC), els quals hipotequen quasi per sempre les autonomies. Segons el seu plantejament no són els pobles els que tenen dret a recuperar el seu autogovern sinó el poder central que, per les seves conveniències, pot distribuir una petita part dels seu poder a les comunitats autònomes.

Es crea un complicat mecanisme perquè la gent, que en un principi és partidària de l'Autonomia, es desengani i agafi una postura "menfotista" afavoridora del centralisme.

El senyor Martín Villa va fer unes declaracions on deia: "Es indignante tener que definir por real decreto lo que es una nación y una nacionalidad". Evidentment es referia a la "nación española". El que sembla realment vergonyós i indignant és que per llei es vulgui regular el que és una nació i una nacionalitat. Això és com si per llei volguessin que a partir d'ara un ase ja no fos un ase sinó un cavall o un bou, perquè als governants els dóna la gana.

Una nació no és res que es pugui inventar ni definir per llei, és alguna cosa més. Es tot un conjunt de persones que tenen el mateix origen o són del mateix país i això vol dir que formen part d'una ètnia determinada (una mateixa llengua, una mateixa cultura.....) i a l'Estat espanyol hi ha quatre llengües i quatre cultures ben diferenciades.

Hem vist com un problema tan important com és el de l'autonomia, els tres diaris de Ciutat quasi no n'han parlat; donen més importència a qualsevol fet, per insignificant que sigui, què a les bases que han de regular el funcionament social, econòmic i polític de les nostres Illes. Es clar que als senyors d'UCD no els interessa que el poble pensi i agafi consciència de quins són els interessos que defensen els nostres governants.

Andreu Majoral.

NOTES SOBRE LES CREUS DEL TERME D'ALGAIDA.

Anam a parlar d'un dels elements arquitectònics més típics dels pobles de Mallorca, un monument que no pot faltar a cap de les principals entrades d'una població o a la vora de certs camins i que criden l'atenció per la seva bellesa. Es tracta de les creus de terme, que consisteixen -sempre que la seva ubicació ho permet- en uns graons de planta poligonal, normalment octogonal, o raras vegades circular sobre els quals s'alça el fust coronat per un nus o llanterna que sustenta una creu de pedra tallada, decorada amb temes de la Crucifixió. D'aquest tipus són les que es troben a Algaida.

Més d'una vegada en passar prop d'una d'aquestes creus potser vos hagueu demanat quina deu ésser la seva antiguitat i si es sap res dels qui les va construir. I precisament en aquest article anam a contestar, -fins allà on poguem- aquestes preguntes. Moltes afirmacions les feim -i s'han de prendre- amb les degudes reserves.

La creu més antiga de les que tenim a Algaida és sens dubte la que els documents anomenen "Creu dels traginers". D'aquesta creu sabem que l'any 1578 ja existia i a un llibre d'actes de l'Ajuntament es diu que pel setembre d'aquest any "se és gastada en los escalons per los carros qui passen per lo dit camí" i "per tot lo consell fonc votat que...tinguen potestat d'adobar la dita creu de la millor manera que per ells serà ben vista i mudar aquella en lo lloc per ells ben vist".

Quina creu és aquesta? Quan es va fer? Tenim una nota de l'any 1569 (30 de gener) on es diu que es varen pagar 11 lliures a "Mestre Sebastià Coll, picapedrer de Lluçmajor, per la creu". Sembla que aquesta ha d'ésser la creu dels traginers que es va construir la primera de totes.

Evidentment no és la d'Es Colomer, que és posterior, ni tampoc la de la Ribera ni molt manco de SA Quarterada. L'única possibilitat és que es tracti de la que s'alça

devora els hostals, al costat de la carretera vella de Manacor. A un document d'aquesta època -1578- la trobam citada amb el nom de "la Creu del Camí real" i això podria fer pensar que no fos la mateixa. Ara bé, la cita diu que es va donar una quantitat a Mestre Genovard "per despeses de la Creu del Camí real" i d'aquestes paraules no es dedueix de cap manera que aquest any es fes nova; més bé fa pensar que es tracta dels gastos de restaurar els escalons i possiblement de canviar-la de lloc, posant-la una mica més retirada del pas dels carros. Aquesta "Creu dels Traginers" seria -d'acord amb aquesta suposició- la que es va

construir l'any 1569 i que va haver de menester uns adobs l'any 1578. Actualment està molt castigada per les gelades.

La creu d'Es Colomer és la que està més ben documentada i sense cap dubte es va construir els anys 1578-1579. Inclús tenim els noms dels qui hi van treballar. Per una part consta que "Mestre Benejam, picapedrer, i Mestre Barceló de Santanyí" hi van fer feina juntament amb altres trencadors de pedra. Per Mulet amb el seu carro va fer dotze viatges per aquesta obra. De totes maneres sembla que la feina més delicada va estar a càrrec de Mestre Antoni Genovard, picapedrer de Sineu. Una nota diu que se li van pagar "4 lliures per la creu feta al Colomer"; i una altra parla de despeses "a dit Genovard quan feia dita creu, la feu ell amb sos criats". També sabem que va fer feina a altres, ja que li donaren certa quantitat "per despeses de la creu del Camí real". Això fa pensar que va ésser l'encarregat de fer totes les creus, perquè hi ha una nota referent a la persona que va anar a Sineu a contractar-lo i diu textualment: "perque vingués a fer les creus"; a continuació parla de "7 lliures, 16 sous a Mestre Genovard picapedrer i són per a fer les creus". Aquesta insistència en el plural és significativa. Del mateix any, 1579, és aquesta nota: "a Toni Garcies 1 lliure, 18 sous i són per una carretada de pedra ha aportada de Santanyí per les creus".

De totes aquestes dades deduïm que tant la creu d'Es Colomer com la de Ribera o d'En Massot es varen construir cap a l'any 1579 i que l'encarregat de l'obra va ésser aquest Mestre Antoni Genovard de Sineu. La del Camí real o dels traquiners o de s'Hostal d'En Gi seria anterior, segurament del 1569, i obra de Mestre Sebastià Coll.

La creu d'Es Molí d'En Sant Vicó o de Can Vicó o de Sa Quarterada és posterior. A la part d'alt de la llanterna du una inscripció que diu: "Miquel Amengual Servera, Rector, Doctor, Algayda 1719". No hi ha dubte per tant pel que fa a l'any de la seva construcció i és la més barroca de totes, sobretot la creu que corona el monument carregada de filigranes. Aquest Miquel Amengual va ésser rector d'Algaida a finals del segle XVII i principis del XVIII i va ésser el qui va pagar tot el monument. Devia ésser persona de molts de possibles perquè va ésser qui va costejar bona part de l'obra del retaule que actualment hi ha a l'

DETALL
(CREU CAN VICÓ)

(CREU DE CAN VICÓ)

altar major de l'església, també d'estil barroc. Va aportar una important contribució per construir tres de les voltes de l'església i per això una de les claus du el seu escut.

Al "Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana" nº 14 de 25 de juliol de 1885 en Bartomeu Ferrà dona una relació -incompleta- de les creus de terme d'Algaida i diu que n'hi havia una a la placeta de Can Munar "y desapareció hace unos veinte y cinco años". Es l'única referència que hem trobat d'aquesta creu que estava a Sa Placeta des Sitjar i va desaparèixer cap al 1860.

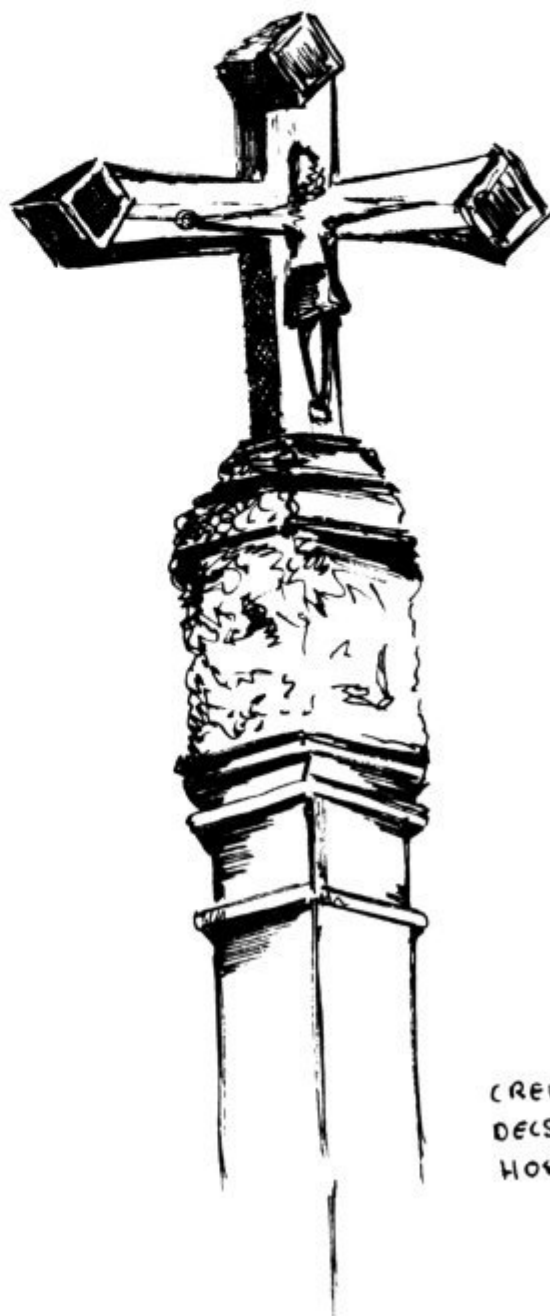
Una altra creu de gran valor artístic és la que trobam a Randa, a la sortida del poble quan pujam cap a Cura. No tenim dades de la seva construcció, però pareix antiga, possiblement de finals del segle XVI o de principis del XVII. Entre la llanterna i la creu diu: "dia 16 de marzo de 1846", data que segurament correspon a qualche adob o reforma que es fes. L'únic document que hem trobat que la cita correspon a l'any 1723 i parla d'uns jornals "d'adobar el camí que de la partió de Lluçmajor arriba a la Creu del Camp pel camí de Randa que de orde de Sa Excelència (el virrei) lo féu adobar a la vila per anar-hi amb calesseta".

A Pina, a l'entrada del poble devora la font, hi ha una creu col·locada damunt tres escalons de planta octogonal irregular. A la llanterna hi figura a un costat l'any de la seva construcció -1908-, a l'altre un escut amb un arbre i als altres dos els noms dels Sants Patrons, Sant Cosme i Sant Damià. La creu du l'anagrama de Jesucrist i està circumdada d'una orla. El seu mèrit artístic és escàs.

Hi ha dues creus més que solament citarem: la d'Es Cementeri Vell, prop de la roca de la Verge Maria, amagada dins la garriga de Binicomprat, molt senzilla de cons-

trucció i amb uns curiosos escalons triangulars; la seva situació, que pot semblar una mica estranya d'amagada que està, és deguda a que en aquell lloc hi havia el cementeri en temps d'epidèmies de pesta. Es va construir l'any 1652, coincidint amb la darrera gran pesta del Mediterrani.

L'altra creu a que ens referiem és la creu d'es Garriguer o de ses costes de Xorrigo que marca la divisió del terme d'Algaida i el de Ciutat. Es molt senzilla i sembla bastant moderna, si bé abans n'hi devia haver una altra en aquest mateix lloc, perque a documents més antics es parla de la "creu de la Garriga" que segurament és aquesta.

CREU
DECS
HOSTALS

DETALL CREU
DE LA GARRIGA

Aquestes creus han estat objecte de restauracions més o menys importants, però que no han afectat de manera fonamental ni la seva estructura ni la seva situació. Una d'aquestes restauracions la trobam l'any 1842. Aquest any un dels regidors exposa que "acaba de pasar por la calle llamada de la Ribera de esta villa y ha observado que la cruz que se halla colocada a la entrada de la citada calle amenaza ruina de manera que sólo se conserva con dos o tres escalones y bastaría un empujón fuerte de un carro para echarla a tierra, como también algunos muchachos bastarian para para tomarla y podría ocasionar algunas desgracias". En vista d'això es va acordar "mandarla a la esquina de las casas que habita Pedro Juan Garcías" que és on es troba actualment; abans devia estar més enmig perquè una de les aventatges és que "darà más ensanche a la calle". També devia tenir uns escalons semblants a les altres que va haver de ser suprimit per manca d'espai i a més van encintar el capitell de ferro.

A les creus hi ha hagut canvis molt posteriors. El darrer, del qual molta gent se'n recorda, va ésser per la festa de Pasqua de l'any 1928 a la creu d'Es Colomer i a la d'Es Molí d'En Sant. A la primera se li van canviar els escalons -que eren de marès- pels de pedra que té actualment i a la segona també es van arreglar els escalons. Per cert que quan es va tornar montar la d'Es Colomer es van equivocar i li donaren una orientació contrària a la que tenia abans.

I aquestes són les dades més interessants que hem pogut recollir sobre les nostres creus de terme. Si ens fixam en l'any de la seva construcció comprovarem que ara mateix fa quatre-cents anys que s'estaven aixecant. I dins la vida més bé monòtona i pausada del poble ens podem imaginar l'interès que aquesta obra degué despertar i com els nostres avantpassats seguirien els progressos de la feina i en comentarien tots els detalls. Es un patrimoni que tenim obligació de deixar ben conservat als nostres fills.

Pere Mulet

(Amb petits retocs, aquest és el suplement nº 1 que es va repartir entre els socis d'Obra Cultural d'Algaida pel novembre de 1976.

CREU D'ES COLOMER

CREU DE
LA RIBERA

PINA

PATRIMONI CULTURAL DE PINA.

Encara que amb aquest títol, no pretenem fer aquí una anàlisi exhaustiva, sinó que intentarem fer una mica d'inventari a modo de resenya de lo que consideram que pot tenir qualque valor cultural dins es poble de Pina. Es per això que classificarem els elements, coses o construccions en uns quants grups fets molt arbitràriament i seguit un criteri totalment subjectiu.

PRIMER GRUP, que comprèn tot allò lligat a sa "cultura talaiòtica", dins es qual podem assenyalar es dos talaiots de Sa Cova Nova, un dels quals es troba en bastant bon estat de conservació; no podem dir lo mateix de s'altre que amb feines es nota que hi sigui. Es poblat talaiòtic de Ses Coves, i altres talaiots extingits o dels quals a penes es nota que hi hagin estat. Es de destacar un objecte trobat a un d'aquests talaiots, a Son Miquelet, que és una banya de test; per cert que crec que és s'única d'aquest tipus trobada a sa cultura talaiòtica, i que està en es Museu Arqueològic de Barcelona, cosa que mos sembla desconeguda per molts de pineros, sobretot es joves.. Només afegir que tots aquests talaiots estan en un estat de total abandono.

SEGON GRUP: que podríem anomenar "DES MOLINS", i dins es qual farem tres subgrups:

a.- *Es molins de vent*, dels quals només en queden tres que conservan sa torre sencera, i que són "Es Molí" que està dins Pina i pareix es que està en més bon estat es de Son Barrera i es des Rafal; llavors n'hi ha un altre que és es d'En Bou que té sa torre mig esbucada; també n'hi havia un altre dins es corral de Can Bril, ara ja desaparegut.

b.- *Es molins d'aigua*, que a Pina n'hi ha dos, que es troben a sa vorera des torrent de Castellitx; empleaven s'aigua per fer-los moldre. Són es molí de Son Campà, que és es que està en més bon estat, (fins en es punt de que l'any passat es va intentar fer-hi farina; també es va provar de fer-hi ciment mallorquí, però se n'hi va fer poc ja que no va anar d'allò millor); i es "Molí d'aigo", que es troba dins es terme de Sencelles, però que ets amos han fet sa vida a Pina i per lo tant està relacionat amb es poble.

c.- *Es molins de sang*, que eren moguts per bèsties, i que n'hi havia per casi totes ses possessions i qualque casa des poble; no sabem si encara en queden ni es seu estat.

Tots aquest tipus de molins, s'empleaven per moldre es gra i fer farina.

A pròxims nùmers anirem xerrant des altres grups que componen aquest patrimoni cultural de Pina.

NOTICIES VARIES.

Dia 7 de juny es va disputar un partit de futbol entre els seleccionats "Viejas Carrozas" contra "Jóvenes Promesas" en es camp del Lloret, ja que a Pina no en tenim (només se diu que està aprovada sa subvenció); es resultat va esser: Carrozas, 4 - Promesas, 3; se va imposar sa veterania. Després d'es partit es va fer un dinar de companyerisme.

Dia 14 de juny el Sr. Bisbe va donar es sagrament de sa Confirmació a sa Parròquia a 18 joves de Pina.

Dia 2 de juny morí a s'edat de 83 anys, Gabriel Sureda Oliver. En pau descansi.

Dia 17 de juny va néixer na Catalina Maria Oliver Bosch, filla de Toni i Catalina. ENHORABONA!!

Xesc Oliver Jaume.

m'han dit que diuen

Tal com estan les coses dins es futbol d'Algaida, trobam que no és cosa de prenr-ho en broma, però hem sentit tantes coses que no tenim més remei que parlar-ne un poc. Per exemple; mos digueren que els jugadors d'Algaida no tenen juguera, però ¿qui los ho ha demanat? Hem sentit a dir que no hi haurà jugadors que bastin, però ¿i tots els qui fa cinc o sis anys jugaven com a juvenils, a on són?

Els comentaris que hem sentit més sovint són els dels aficionats que demanen un poc més de responsabilitat per part dels jugadors algaidins, que no esperin que "sa gent o els aficionats" els-hi cerquin un senyor que faci possible que ELLS juguin, que ells mateixos intentin ajudar a portar la creu.

Posats a sentir comentaris sobre si hi ha crisi dins el futbol, sembla que inclús el "Ses Maioles" està passant uns moments problemàtics, i hem sentit a dir que cerquen un nou empresari que doni nom a l'equip de futbol. ¿Sabeu a on mos han dit que cerquen el nou empresari? Sí, ho heu endevinat; serà un altre restaurant. Diuen si és per allò dels sopars.

També hi ha comentaris entre els caçadors, amb aquest lio de l'apertura. A la reunió de Presidents de Societats de Caçadors que es celebrà a Algaida, va quedar clar que obririen el dia 15 de juliol; però ara diuen que no han desmentit allò del 15 d'agost, que va publicar I C O N A i com que s'acosta el dia, ja mouen es cul damunt sa cadira.

N'hem sentit un parell que diuen que si no obrin dins el juliol, ells obriran pel seu compte. Un directiu inclús digué que proposava donar vacances en es garriguer de dia 15 de juliol a dia 15 d'agost.

Per l'excursió que organitza l'Associació de Pares, o el Col·legi Pare Pou, hi ha molta animació; el que mos han demanat és si hi ha molts d'allots apuntats.

Com que sembla que a quaique mestre o directiu de l'Associació, no li va caure molt bé es comentari que recollírem aquí, referent a la conveniència de fer excursions per Mallorca, direm que enguany han fet una excursió per Valldeossa, segons mos digueren.

Fa temps que no hem sentit dir res d'es Municipal, no sabem si és que fa bonda o que sa gent li ha concedit amnistia. A lo millor és que ara no vénen tords.

El tema de les Normes Subsidiaries és de conya. Ningú sap res, ningú diu res, i no sabem si qualcú fa res. El fet és que sentírem un comentari que deia que no és ver que quan surtin no hi haurà rectificacions; aquesta persona va dir que n'hi hauria, i moltes, d'esmenes.

S'Ajuntament, quan convida els contribuents del poble a anar a veure les llistes de morosos, hauria de procurar que aquestes llistes fossin "legibles". Un qui hi va anar la setmana passada mos va dir que ell a la meitat de ses llistes no hi era, però a s'altra meitat no ho sabia, perquè no és podia llegir res.

una xerradeta amb...

grup

TERRA SECA

JOAN BALAGUER
i
GUILLEM MASCARÓ

En GUIEM MASCARÓ

El grup "Terra Seca" segueix la llarga tradició algaidina de fer teatre. I de fer bon teatre; i ben fet.

Hem xerrat amb dos dels seus components i vet aquí un resum de les seves respostes:

En JOAN BALAGUER

Per què fas teatre?

Perque m'agrada moltides d'allot ja ne faig. Endemés me ve de vena familiar.

Còm va néixer es grup "Terra Seca"?

Començarem fet funcions a benefici d'es local de teatre a fi de posar-lo un poc en condicions i després hem seguit com a grup teatral.

Quin és el problema més greu que teniu?

Possiblement sigui l'econòmic, ja que no tenim cap subvenció i no podem comprar es material i decoració que desitjaríem, però així mateix treim per cobrir es gastos necessaris per seguir endavant ja que tots es membres de sa companyia som aficionats i ningú cobra res p'es seu treball.

Quines obres, i quants de pics les heu representades?

"Sa Padrina" d'en Joan Mas que l'hem representada onze vegades; i "El Rei Pepet", d'en Pere Capellà, que l'hem representada quatre vegades.

Com veus es teatre actualment dins Mallorca?

El veig molt bé i que va progressant. Es fet de que haguem representat onze vegades "Sa Padrina", omplint es teatre, demostra que hi ha interès p'es teatre.

Satisfet de lo que sa companyia ha fet fins ara?

Sí, molt satisfet.

Per què fas teatre?

Perque m'agrada i damunt s'escenari m'hi trop a gust. Endemés es meus pares ja ne feren i seguim sa tradició familiar.

Creus que a sa joventut actual l'interessa es teatre?

Sí, es teatre malloquí agrada tant a n'es joves com a n'es vells.

Ses dues obres que heu representades fins ara, evidentment han tengut gran èxit quan les heu estrenades a Algaida. Però, s'ha repetit aquest èxit quan les heu representades a altres pobles?

Sí, per tot hem tengut ple i han agradat molt. A Alcudia, després d'haver-ne representada una, mos contractaren immediatament per anar a fer-hi s'altra.

Es grup "Terra Seca" funciona fora director. Això és degut a que ningú s'atreveix a ser-ho o és percaue creis que és millor aquesta fórmula?

Funciona fora director ja que noltros mateixos mos dirigim uns amb sos altres aportant cada un ses seves idees i mos va basntant bé. Crec que mentres mos duguem bé no és necessari que tenguem un director.

Creus que es teatre d'Algaida està en bones condicions?

No, seria necessari que tengués "lavabos". Endemés té altres desperfectes que convendria arreglar. Sa companyia ja té molt a gastar amb decorats i vestuaria, i mos és impossible gastar dob-bés damunt es local.

Te pareix que es grup durarà molt de temps?

Sí, mentres hi hagi afició i no hi hagi molts de dob-bés es grup continuarà. Si arribàssim a tenir molts de dob-bés, sa companyia passaria a esser un negoci i crec que això ens faria perdre s'afició i com a conseqüència desapareixeria es grup.

Jaime Toledo.

kalendari algaidd

El KALENDARI ALGAIDI es va publicar, mecanografiat, des de 1938 fins a 1960. Es una obra feta totalment per Don Salvador Mulet i representa un conjunt enorme de material molt variat: documents de la història d'Algaida, curiositats, gloses, cançons, consells, adagis, llunari pagès, santoral, traduccions i col·laboracions diverses, etc. etc. Es difícil donar-ne una idea en unes poques retxes. Pensam aprofitar aquest material i ara, com un exemple, vos oferim uns quants de consells per aquest mes de juliol i l'horòscop dels nascuts aquests dies.

- 1.-Dimecres. Llaura els goretts. Pel juliol ses egos a s'era i els bous en el sol.
Seran rics pel seu treball.
Qui molt peteja, fa pudor.
- 2.-Dijous. Començau a collir patates.
Caracter lleuger.
Si al teu home vols matar, caragols pel juliol li has de dar.
- 3.-Divendres.
Seran malaltissos.
Metge aconducat, mor de gana i rebentat.
- 4.-Dissabte. Bon temps per anar per mar.
Molt bons per estudiar.
Juliol, sega amb bon sol.
- 5.-Diumenge. Coiu cebes.
Afortunats amb ses arts.
Mal camí passat, adios sant.
- 6.-Dilluns. Bon temps per comprar sabates.
Poc treballador; bon casament.
Si vols tenir bona col, sembla-la pel juliol
- 7.-Dimarts.
Triumfaran a les lluites de la vida.
Cap gros, serradís i aigo.
- 8.-Dimecres. Llevau les fruites dolentes dels arbres fruitals.
Ses preocupacions sèries, els cansaran.
Val més morir honrat, que viure afrontat.
- 9.-Dijous. Cuidau-vos de fer càrritx.
Molt dedicats als plaers, ho donaran tot.
Aigo de juliol, encén es sol.
- 10.-Divendres. Trasplantau cols tardanes. Comencen els melons.
Sempre estaran enfadats.
Vine ací, t'aixecaré.
- 11.-Dissabte. Llevau gram i cànjom i crema-lo.
- Peresossos i sense gran interès per sa vida*
Junta't amb bons, si ser d'ells vols.
- 12.-Diumenge. Feis provisió de llenya per tot l'any.
Poc cervell.
Ni en suar ni després de menjar et tiris a la mar.
- 13.-Dilluns. Feis nets paiers i estables.
Molt bons.
A poc a poc, agafarem sa mare.
- 14.-Dimarts. Cuidau-vos de que els porcs tenguin aigo i netedat. Sembrau endivís, naps i xirivies.
Tant seran rics com pobres.
Dida grasa, poca llet.
- 15.-Dimecres. Ompliu màrfegues. Componeu paiers.
Molt ambiciosos; estones sortats i estones desgraciats.
Qui menja herba de capseta, no li falta son,
- 16.-Dijous.
Bastanta d'imaginació, però no molt sèrios.
Apotecari aconducat, o bé lladre o bé pelat.
- 17.-Divendres. Bon temps per emblanquinar. Arrebassau cànjom primerenc.
Alerta als 40 anys a qualche desgràcia.
Bon sopar i mal dormir, sempre es veu.
- 18.-Dissabte. Preniu banys de mar.
Per sa deixadesa, seran lo que seran.
Com més són, manco s'entenen.
- 19.-Diumenge.
Poc afortunats per falta d'energia.
Qui pert cerca i qui troba amaga.
- 20.-Dilluns. Adobau canyissos.
Moltes d'empreses, però desgraciades.
L'amo qui te mossos i no'ls veu, es fa pobre i no s'ho creu.

els lectors escriuen

Senyor Director:

M'he fixat que hi ha gent que sempre dóna consells sense que els hi demanin. Diuen que les coses no van bé, que s'hauria de fer això o allò... que aquell grup no ho fa com toca... que els directius del futbol haurien de d'haver-ho fet així o aixà... que el Rector... que ses escoles... que sa revista ES SAIG... que en fulano va per aquí i hauria d'anar per allà... Sempre donen consells! Però jo els hi deman: ¿i voltros què feis pes poble? ¿Ajuda en fets concrets? ¿Heu oferit es vostro bras a nes qui estan més o manco al davant d'una activitat, o esperau darrera sa roca? Si no ajuda a estirar es carro ¿quin dret creis que teniu a dir que fa poca via?

Com a membre d'un poble, com amic, com a cristià ¿no creis que teniu el deure de colaborar participant, si us és possible, o al manco alentant als qui estan més al mig, i no enfonsar-los amb les vostres crítiques destructives?

Podem estar ben segurs que els qui estiren el carro no sempre ho fan perquè els hi agrada o perquè no tenen res més que fer. Hi ha en ells quelcom de més profund i hermos. Collaborau!! Ajuda!!

Moltes gràcies, senyor Director.

Catalina Mas.

Senyor Director:

Pels diaris de la setmana del Corpus he sabut que el Cardenal Bisbe de Toledo "la Imperial", va prohibir que el Ministre de Justicia, Fernández Ordóñez, presidís la Processó del Corpus, pel fet d'ésser "autor de una ley anticristiana como es la del divorcio".

Personalment, i com a cristià, pens que l'opinió del Cardenal és una opinió més dins les opinions de milions de cristians, també membres de l'Església, però no l'opinió de l'Església; i això és una cosa de caixò que hauria d'estar clara per tothom, a fi de no crear més confusió entre els creients. Sembla que només mitja dotzena de tots els bisbes espanyols (n'hi ha devers 80) pensen com el de Toledo, és a dir, que de cap manera podem pensar que l'Església està totalment en contra de la citada Llei del divorci i d'acord amb González Martín.

Per acabar, el fet de "presidir" un acte religiós per part d'una autoritat civil, sigui qui sigui, sembla més propi dels anys cinquanta que de l'any 1981; això d'anar "bajo palio" té més reminiscències franquistes que d'un país que està parlant d'entrar a formar part del Mercat Comú europeu.

Atentament.

Tomeu.

21.-Dimarts. Bateu de pressa si no heu acabat de fer-ho.

Es faran rics navegant.

Ses figues i ses amors, ses primeres són ses millors.

22.-Dimecres. Adobau teulades.

Caràcter audaç.

Menjar i beure d'assegut, i dormir d'ajagut

23.-Dijous. Coiu llegums.

Seran agosarats.

El millor amic, un duro.

24.-Divendres. Perills per s'aigo.

Amb un sol peu, no es pot caminar.

25.-Dissabte.

Penes, contrarietats, disguts.

Darrera es mort, vénen ses antorxes.

26.-Diumenge.

Caràcter molt viu; per guanyar hi posaran

tot quant podran.

Allots i polls, mai estan sedolls.

27.-Dilluns. Sembrau endivis i coiu safrà.

Sempre aniran per ses coses segures.

Tant put un all com cent cebes.

28.-Dimarts. Coiu cebes de guardar.

Esperit agresiu, es barallaran amb s'allota
L'amo nou, tot ho remou.

29.-Dimecres. Sembrau canyom, pastanagues i raves tardans.

Prudència a força de voluntat; seran afortunats.

Del gran mal, sempre en queda senyal.

30.-Dijous.

Penes d'amor, riqueses quan seran vells.

Algaidí fi, amb tot beu vi.

31.-Divendres.

Quan seran vells, seran rics.

Amor d'ase, cossa i mossegada.

GLOSA...

Na Maria Perugueta
 da darrera es Pou Radó
 un dia feia midó
 i li romperen s'olleta.
 Davia esser es coix Barqueta
 o en Gustí d'es Carreró.
 Començà a fer es carretó
 perquè es cap li va anar en torn,
 llavors ve en Tomeu Ramon
 que quan parla ja agravia,
 llavors ve Can Joan Garcia
 que sense dobbés pot correr
 i a veïnat Can Joan Mora
 que té sa dona molt llesta,
 llavors ve en Tomeu Ginestra
 que en es cavall dóna branca,
 llavors ve Ca Madò Blanca
 que fan es panets amb oli,
 llavors ve en Massià de s'Oli
 que és un jovenet tot sol,
 llavors ve en Tià Fiol
 que ven es suc d'es millor,
 llavors ve Can Llumajor
 que hi ha un jove galant,
 llavors ve Can Mulet Gran
 que no n'hi cap com ell,
 llavors ve a Can Tropell
 qua a ca seva fa d'amo,
 llavors ve Can Mariano
 que fa de revenedor,
 llavors ve Ca's Teixidor
 que de vendre no en fa cas,
 llavors ve a Can Borràs
 que ell tot sol fa d'hostaler,
 llavors ve Ca's Carnisser

que a sa carn no hi vol cap mosca,
 llavors ve Ca's Ferrer Fosca
 que quan pica fa renou,
 llavors ve Ca's Forner Nou
 que és un homo molt lliquero,
 i llavors ve Ca's Quitxero
 que hi a tres o quatre joves,
 llavors ve Can Tomeu Torres
 que just cerca despatxar,
 llavors ve Can Fonoïar
 que s'amagreix en s'estiu,
 llavors ve Can Toni Riu
 que hi ha un jove galant,
 llavors ve Can Tomeu Sant
 que és una casa d'honor.
 I per tot completar-ho
 tornam a Can Peruguet
 qui té en es costat dret
 sa casa d'En Tià Rei
 que hi ha un homonet vell
 i es campa de lo millor,
 llavors ve s'abeurador
 que té ses piques darrera
 i llavors ve Sa Cortera
 que hi habiten dos homos
 fent caixes i canteranos
 i es campen de lo millor,
 per acabar sa cançó
 peguem en es Pou Redó
 que s'aigo és bona de beure,
 ja podeu pensar i creure
 que En Peruguet no vol veure
 pus olletes de midó.

Tomeu Palanca.

sports · sports · sports

FUTBOL

Deu anys de futbol a Regional amb un balanç francament positiu són es que du a s' esquena es C.D. ALGAIDA.

I després de deu anys de futbol sa crisi on ha caigut es nostre club pareix que tendrà un mal fi,

Deim això perque sa realitat, a darrers dies de juny, és ben pessimista: directiva que no es troba, jugadors que no responen i una profunda apatia per part de tota s'afició. Dit en poques paraules, això és lo que tots es qui estam més o manco vinculats amb es futbol podem comprovar.

De totes maneres, volem esser optimistes, volem pensar que tota una dècada de futbol en que es nom de l'Algaida mai ha fet es ridícul i en que aficionats i jugadors han donat lo millor de cadascun no es pot fondre en uns moments; hi ha el perill que aquesta falta de recolzament i aquesta indiferència mos puguidur a sa desaparició des futbol, al manco, segons mos informen, a nivell regional.

CICLISME

Aquest mes passat es nostre paisà Jordi Trobat a l'illa d'Eivissa es proclamà campeó de Balears de ciclisme juvenil; tot un bon començament de temporada que promet una ratxa ascendent dins es difícil deport des pedal. S'ànim i moral des seus paisans no li falta!!

SCACS

Es "monstruo" de scacs local -no importa dir que parlam d'en Tomeu Seguí- després de quatre jornades des torneig de Sant Jaume ja va primer destacat. Si bé un grup de cinc jugadors li estan a un punt, lo que vol dir sa poca diferència que hi ha i lo alerta que hand'anar a perdre cap partida.

Emoció cada dilluns fins a Sant Jaume.

FUTBET

Es restaurant "4 vents", a més de continuar es torneig de U D I R a Ciutat, també participa a un torneig de Montuiri, lo que demostra s'activitat d'aquest grup.

COLOMBÒFILA

Vaja quina gentada. I, a més, amb sopar.

Així despediren sa temporada es colomistes locals, amb germanor, alegria, subasta de coloms i gana de continuar amb més força s'activitat de fer volar aquest animals.

CROSS

Només una breu resenya des cross que es va disputar es mes passat; es varen veure unes bones proves, qualcuna de categoria, que feren disfrutar a tots es que presenciaren ses proves, que per cer varen esser moltes. Llàstima des pocs triums des nostros allots! S'organització de sa diada va esser magnífica. Enhorabona!

CAÇA

Sa Societat de Caçadors ha repartit una circular convocant a Assemblée General per dissabte dia 4 de juliol. També indica es dies i hores per retirar es carnets i s'intenció d'obrir sa temporada dia 18 de juliol, si bé això queda supeditat a ordres superiors. Finalment explica els dies, hores i manera de caçar.

Joan Trobat.

festes **SANT JAUME 1981**

D I A **24**

19 hrs: Inauguració de les següents exposicions:

Ajuntament: l'exposició d'En Jaume Falconer.

Molí d'En Xina: treballs d'allots d'Algaida.

Obra Cultural: Fotografia antiga i Premsa Forana.

Saló Parroquial: Alumnes d'En Joan Balaguer.

19,30: Passacarrers: Caparrots. Banda de Música.

20: Els Cossiers faran el quadrat.

20,30: A Sa Plaça, concert a càrrec de la Banda Municipal.

22,30: Al recinte de les Escoles: VERBENA.

24: Coets, rodelles i bombes, a Sa Plaça.

D I A **25**

10: Alborada pels Xeremiers de Pina.

12: Missa de festa.

Els Cossiers ballaran l'oferta, i seguidament davant l'església.

18,30: Partit de futbol.

20: A Sa Plaça: Carreres de bicicletes a càrrec de l'equip "Poc a poc"

Concurs de gelats de bomba.

Ginkama.

21: A Sa Plaça: Demostració d'Arts Marcials.

22: Concert per Sa Banda Municipal.

22,30: Verbena a ses Escoles.

D I A **26**

11,30: Carreres de joies.

12: Tirada al plat.

17: Carreres de bicicletes: Gran Premi Ciclista ALGAIDA.

19,30: Volada d'estels i concurs de baldufes.

20,30: Festa infantil, a Sa Plaça.

22,30: A Sa Plaça; ELS VALLDEMOSSA.

24: Gran Traca final.

P R E F E S T E S:

Dia 21: Taula redona damunt NORMES SUBSIDIARIES.

Dia 23: Taula redona damunt A U T O N O M I A.

A s' Ajuntament. 10 del vespre.